

Esmalt cloisonné d'or 27'5 x 19'5 cm.

Col·lecció privada d'En Jaume Carafi

MANUEL RUFÍ I GIBERT - ESMALTADOR

Dominics, 29 (St. Gervasi) - Tel. 247 13 02 - Barcelona-6

Els treballs aplegats en aquest número responen a la pràctica del grup durant el 1973. De llavors ençà, els propis pressupòsits ideològics i la dinàmica interna del «Grup de Treball», així com la seva pràctica d'incidència a l'entorn social, li han comportat un més gran rigor de plantejaments i una major heterogeneïtat quant a la conformació del grup pels seus components, que ara no són els mateixos de 1973.

Actualment, la pràctica del grup (pràctica artística, teòrica i d'incidència al medi social) està del tot orientada a la intervenció dins la problemàtica artística i cultural del nostre país. Aquesta orientació suposa, per al grup en tant que tal, un rebuig de qualsevol mena de practicisme artístic, teoricisme i sectarisme.

Aquesta evolució del «Grup de Treball» cap a uns pressupòsits més rigurosos i cap a una línia de treball més delimitada, han exigít l'inici d'un procés de qüestionament del grup, de la seva funció i de la relació entre el grup i els individus que el componen.

El «Grup de Treball» va néixer, en part, sota uns pressupòsits implícits que partien, de fet, d'unes preteses i ambigües característiques de ruptura suposadament inherents a l'«art conceptual», entès com a pràctica d'avantguarda, de trencament respecte a les pràctiques artístiques «tradicionals» (pintura, escultura, etc...).

Aquest punt de vista avantgardista i colonitzat i aquests pressupòsits amb un suport en última instància romàntic, idealista —sobretot degut a una sobrevaloració del paper de l'«art conceptual» dins l'especificitat i dins el context— han anat progressivament entrant en contradicció amb les necessitats produïdes per la pràctica d'incidència a l'entorn social que el grup porta a terme i amb la línia de treball que tal incidència demana.

Aquesta contradicció el grup ha començat a treballar-la, per a resoldre-la, mitjançant un qüestionament de la pràctica «conceptual», de les pràctiques «tradicionals» i, en primer lloc, de les característiques de les pràctiques artístiques que tant el grup com, individualment, els seus components han efectuat fins ara.

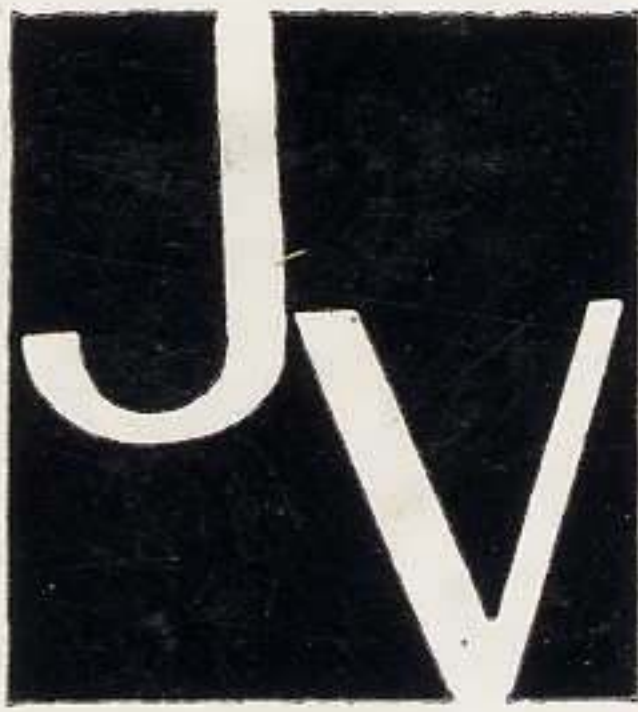
A l'inici d'aquest procés, se'ns ha fet evident que, si no es treballen correctament les contradiccions entre el grup i els seus membres, les pràctiques i actuacions individuals dels components del grup poden veure's coartades i fins i tot en definitiva anul·lades per la dinàmica del grup i per les necessitats de la seva línia d'acció.

En conseqüència:

1. El grup ha decidit de no assumir la funció d'assenyalar una estricta línia per a les pràctiques i actuacions individuals, si bé creu en la necessitat de discutir-les, de rectificar-les, si cal, i d'orientar-les d'acord amb la dialèctica entre la línia del grup i les línies individuals.
2. El grup es defineix, una vegada més —en aquest cas des de la perspectiva que li permeten els trets de la seva actual pràctica—, com un grup heterogeni i de tendència ideològica, i fa una clara distinció entre, per una part, l'obra individual de cada un dels seus components, així com la seva actuació individual a diversos nivells, i, d'altra banda, la pràctica col·lectiva del grup (artística, teòrica i d'incidència).
3. No obstant això —a fi que les contradiccions al si del grup no esdevinguin antagòniques, i per tal que les pràctiques i les actuacions individuals enriqueixin la pràctica del grup, i a la inversa— el grup i els seus components es proposen de treballar dialècticament les contradiccions existents, i les que hi puguin sorgir, entre les pràctiques i actuacions individuals i la pràctica i l'actuació del grup, no pas per aconseguir una homogeneïtat més o menys forçada —i per tant al capdavant contraproduent per a la línia del grup i per a la professionalitat dels seus components—, sinó justament per a fer positiva i enriquidora l'heterogeneïtat existent sota uns mateixos pressupòsits i sota una delimitada línia de treball.

Novembre 1974

F. Abad, J. Benito, X. Franquesa, I. Julian, A. Mercader, C. H. Mor, A. Muntadas, P. Portabella, A. Ribé, M. Rovira, C. Santos, D. Selz, F. Torres.

jordi vilanova – decorador

ronda general mitre, 95-97 · barcelona – 6

- 1931 LA CIUTAT I LA CASA. Revista d'Arquitectura i arts aplicades (1925-1927).
 QUATRE COSES. Publicació quinzenal (1925).
 ARTS I LLETRES (1927).
 LA NOVA REVISTA (1927-1929).
 ARTS I BELLS OFICIS. Revista mensual del Foment de les Arts Decoratives (1927-1931).
 FULLS GROCS (1928).
 GASETA DE LES ARTS, segona època (1928-1930).
 LES ARTS CATALANES (1928-1929).
 A. C. (Publicación del GATEPAC). Documentos de Actividad Contemporánea (1931-1936).
 BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ D'ALUMNES I EX-ALUMNES DE L'ESCOLA DE BELLES ARTS DE BARCELONA (1931).
- 1935 BUTLLETÍ DELS MUSEUS D'ART DE BARCELONA. Publicació de la Junta de Museus (1931-1937).
 ARQUITECTURA I URBANISME. Publicació de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya (1931).
 CERAMICA. Industrial i Artística (1931-1934).
 BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL D'ARQUITECTES DE CATALUNYA I BALEARS (1932).
 BOLETIN DEL COLEGIO DE ARQUITECTOS DE BARCELONA. Organó Oficial (1932).
 JARDINERIA I HORTICULTURA (1933).
 ART. Publicació de la Junta d'Exposicions d'Art (1933-1936).
 ARQUITECTURA I URBANISME. Segona època. Associació d'Arquitectes de Catalunya (1934).
- 1936 L'ART QUE BELLUGA. Full de batalla (1934).
 BUTLLETÍ DEL FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES (1935).
 PAPITU. Editat pel Sindicat de Dibuijants Professionals (1936-1937).
 ITINERARIO DE ARTE (1941).
 ANALES Y BOLETIN DE LOS MUSEOS DE ARTE DE BARCELONA (1941).
 ARTES. Itinerario de exposiciones (1941-1942).
 MUNDO ARTISTICO. Cuadernos de Arte (1943).
- 1948 ARTE. Revista mensual (1944-1945).
 PLASTICA. Revista quicenal de arte (1945-1947).
- 1952 ARIEL. Revista de les Arts (1946-1951).
 COBALTO. Arte antiguo y moderno (1947-1948).

1967 **QÜESTIONS
 D'ART**

N.º 28 / 1974